

Αὐτοὶ ποὺ λὲς ἀνέδειξαν πολιτικούς μεγάλους
καὶ μερικοὺς δασκάλους,
καὶ καθεμίαις Γραμματικῆς ἀφήσαν ἔγχειριδια
καὶ κλέη τοὺς ἐπτερόφαν τῆς Βουλγαρίας ἀτδια,
κι' ὄρπαξαν ἔγχειριδιον, σιλιέτο δηλονότι,
γιὰ νὰ τρυπήσουν διαμπερὲς τοὺς φίλους τοῦ προδότη.

Κι' ἔξιαιροντες ἴστους μαθητὰς τὰς νίκας τῶν Βουλγα-
[ρον
τοὺς ἐσπρωγχαν' στ' ἀνάθεμα νὰ τρέξουν ἄρον ἄρον,
ἀλλέως ἐκινδύνευαν, ἀγαπητὴ κολληγία,
νὰ δοῦνε τὰ κεφάλαια των σπασμένα μὲ τὴ ρήγα.

Τὶ δόξης ἔφαντόματα,
τὶ δοξασμένου χρόνοι
Βαρῶνων φρενησμένων.

Κι' ἀπὸ νηπίων στόματα
ἤθελαν οἱ Βαρῶνοι
νὰ καταρτίσουν αἶνον.

Καὶ καλογέρους ἔφεραν μὲσ' ἀπὸ μοναστήρια
κι' ὄπλισαν τραγογένηδες μὲ ξίφη μαχητῶν,
κι' ἔσπρωξαν τὰ ῥόσα των κι' ἄφησαν τὰ ψαλτήρια,
κι' ἔψαλαν μὲ κατάνυξιν τοὺς γιουὺς τῶν Ἀετῶν.

Αὐτοὶ ἴστους λαβυρίνθους μᾶς πολιτικῆς
ἐξόχως ἐθνικῆς
ὠδήγησαν μὲ μίτους
πολλοὺς ἀνεκτιμήτους
τῶν ἀγνῶν ἱσπότης
κι' ἄβροὺς χασισοπότης.

Ἐμύθησαν μὲ τρόπο καὶ κἄτι καλιχοῦδες
καὶ μερικαῖς μοδιστραι,
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πλύστραι,
πρὸς δὲ κλεφτοκοτάδες καὶ κλεφτοκοκοροῦδες.

Ἐκείνων ἡ πολιτικὴ
δὲν πῆγε στὰ χαμένα,
κι' ἂν πᾶς ἀπὸ τὴν Κορσικὴ
προσκύνα καὶ γιὰ μὲνα
τὸν Γούναρη, τὸν Δούσμορη, κι' ἐκείνον τὸν Σαγιά,
καὶ μὲς ἴστῃς λύπαις τῆς βαρβαρίας
σφιξε καμπόσαις ποτηριαῖς
εἰς ὄλιον τὴν θηγιά.

Ναί, μὰ φορὰ πολιτικοὶ καὶ πρῶτης διπλωμάται,
κι' ὄχι σάν τὸν Δευτέρη,
ποῦ τίποτε δὲν ξέρει,
κι' ἐν τούτοις ἴστους κουτόφραγκους μεγάλως ἐκτιμᾷ-
[ται.

Αὐτοὶ, ξερὸ κεφάλι,
λογίζονται μεγάλοι
ἴστους κύκλους τῶν Βαρῶνων, ἴστῶν Ἐμιγκρὲ τῶν
[σφαίραν,
κι' ἔβλένε ἴστῃν Εὐρώπῃν κλεινὴν προσωπικότητα
τῆς Κρήτης τὸν προδότην, ὅπου πανελευθέρων
θέλει καὶ τὴν Ἑλλάδα κι' ὄλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Κι' ἂν βρησκαικάποισους Ἐμιγκρὲ δικούς μας ἐκείτερα,
ποῦ καθεστῶτων ἀλλαγίαις προδόμενον νύκτα μῆρα,
ἀμέσως σὲ παρακαλῶ νὰ πᾶς νὰ τοὺς φιλήσης,
καὶ πᾶς τοὺς μυστικά
ἴστι μᾶς ἐνθουσιασάν τῆς τῶς Βασιλοσῆς
τὰ κρυπτογραφικῆ.

Πλὴν ἐγὼ τραγουδιστῆς πολιτῶν φιλελευθέρων
καὶ δυσκόλους ἴποφέρων
τοὺς ζυγούς τοὺς σοτηρίους Ἀδικῶν Καγκκλαρίων
κι' ἄλλων Σφουγγυκολαρίων.

Μέσα ἴστῃν ἀγρίαν πάλην,
ὅπου τὴν κυτῆς καὶ φρίτταις,
μεγαλῶνα τῶρα πάλιν
τὸν μεγαλουργὸν τῆς Κρήτης.

Καὶ γελῶ Καισαρισμούς,
καὶ γελῶ δεσποτισμούς,
ποῦ μᾶς σκιάζουν μὲ μαχαίρια.

Καὶ δὲν θέλουν νάχουν φίλους,
παρὰ δούλους, παρὰ σκύλους,
νὰ τοὺς γλείφουνε τὰ χέρια.

**Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Ἐνότης Κρητικῆς,
ἐφημερίς σπουδαία,
ποῦ Πανελληνικῆ
τὴν δυναμὸν ἰδέα,
ἴστῶν ἐβδομὸν τῆς χρόνον μετὰ μὲ νικητήρια,
ἐφ' ἧ πολλοὶ τῆς στέλλουν θερμὰ συγχαρητήρια.